

Wyrok Sądu z dnia 17 marca 2021 r. – Steinel / EUIPO (MobileHeat)**(Sprawa T-226/20) ⁽¹⁾****[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego MobileHeat –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia
(UE) 2017/1001]**

(2021/C 206/30)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Steinel GmbH (Herzebrock-Clarholz, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Breuer i K. Freudenstein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lutego 2020 r. (sprawa R 2472/2019) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego MobileHeat jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Steinel GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020

Postanowienie Sądu z dnia 24 marca 2021 r. – Graanhandel P. van Schelven / Komisja**(Sprawa T-306/19) ⁽¹⁾****[Skarga o stwierdzenie nieważności – Polityka rolna – Produkcja ekologiczna – Rozporządzenie (WE)
nr 834/2007 – Produkcja i etykietowanie produktów ekologicznych – Produkty ekologiczne przywożone do
Unii – Certyfikacja produktów przez jednostkę certyfikującą – Brak interesu prawnego – Brak
bezpośredniego oddziaływania – Oczywista niedopuszczalność]**

(2021/C 206/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Graanhandel P. van Schelven BV (Nieuwe-Tonge, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat C. Almeida)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Bianchi, A. Dawes i B. Hofstätter, pełnomocnicy)

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 263 TFUE wniosek o stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/446 z dnia 19 marca 2019 r. w sprawie zmiany i sprostowania rozporządzenia (WE) nr 1235/2008 ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 834/2007 w odniesieniu do ustaleń dotyczących przywozu produktów ekologicznych z krajów trzecich (Dz.U. 2019, L 77, s. 67), w zakresie w jakim przepis ten w związku z pkt 3 załącznika II do tego rozporządzenia wykonawczego przewiduje cofnięcie uznania podmiotu Control Union Certifications za jednostkę certyfikującą uprawnioną do prowadzenia kontroli i wydawania świadectw kontroli umożliwiających wprowadzanie na rynek Unii jako produktów ekologicznych produktów przywożonych z Kazachstanu, Mołdawii, Rosji, Turcji i Zjednoczonych Emiratów Arabskich.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosków o zastosowanie środków organizacji postępowania i przesłuchanie świadków, złożonych przez Graanhandel P. van Schelven BV.
- 3) Graanhandel P. van Schelven zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 26 marca 2021 r. – SATSE / Komisja

(Sprawa T-484/20) (¹)

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Zdrowie publiczne – Załącznik III do dyrektywy 2000/54/WE – Wykaz czynników biologicznych o znanej zakaźności dla ludzi – Dyrektywa (UE) 2020/739 – Umieszczenie SARS-CoV-2 w wykazie – Włączenie czynników biologicznych o znanej zakaźności dla ludzi do grupy ryzyka 3 – Akt regulacyjny wymagający przyjęcia środków wykonawczych do grupy ryzyka 3 – Brak indywidualnego oddziaływania – Niedopuszczalność]

(2021/C 206/32)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Sindicato de Enfermería (SATSE) (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Sesmero González)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Valero i N. Ruiz García, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności dyrektywy Komisji (UE) 2020/739 z dnia 3 czerwca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2000/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do włączenia SARS-CoV-2 do wykazu czynników biologicznych o znanej zakaźności dla ludzi oraz zmieniającej dyrektywę Komisji (UE) 2019/1833 (Dz.U. 2020, L 175, s. 11).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie wniosku złożonego przez Republikę Federalną Niemiec o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 3) Sindicato de Enfermería (SATSE) pokrywa koszty poniesione przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów wynikających ze złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) SATSE, Komisja, a także Republika Federalna Niemiec pokrywają własne koszty wynikające ze złożenia wniosku o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 304 z 14.9.2020.